

31999L0010

L 69/22

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

16.3.1999

ДИРЕКТИВА 1999/10/ЕО НА КОМИСИЯТА
от 8 март 1999 година
относно предвиждане на дерогации от разпоредбите на член 7 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета по
отношение на етикетирането на храни
(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 79/112/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храни ⁽¹⁾, последно изменена с Директива на Европейския парламент и на Съвета 97/4/ЕО ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 3, буква г) и параграф 4 от нея,

като има предвид, че член 7, параграф 2, букви а) и б) от Директива 79/112/ЕИО предвижда, че количеството на съставка трябва да се посочи на етикета на храна в случаите, когато тази съставка се съдържа в наименованието, под което се продава храната, или се подчертава на етикета;

като има предвид, че от една страна, Директива 94/54/ЕО на Комисията ⁽³⁾, изменена с Директива 96/21/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾, изисква обозначенията „с подсладител/и“ или „със захар/и и подсладител/и“ да бъдат посочени на етикетите на продукти, съдържащи такива съставки; като има предвид, че тези обозначения трябва да съпровождат наименованието, под което се продава продуктът;

като има предвид, че посочването на тези данни, изисквано от Директива 94/54/ЕО има за последица създаване на задължение да се посочва количеството на тази съставка или тези съставки в съответствие с член 7, параграф 2, буква а) и/или буква б) от Директива 79/112/ЕИО;

като има предвид обаче, че посочването на количеството подсладители вероятно няма да определя избора на потребителя при закупуване на продукта;

като има предвид, от друга страна, че включването на обозначения, свързани с добавянето на витамини и минерали, изисква задължително етикетиране на хранителната стойност в съответствие с Директива 90/496/ЕИО на Съвета ⁽⁵⁾;

като има предвид, че такива данни се считат за съставна част на наименованието, под което продуктът се продава, или като

подчертаващи съставка, по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) и/или буква б) от Директива 79/112/ЕИО, като по този начин прави задължително посочването на количеството витамини и минерали;

като има предвид, че дублирането на този вид информация не е от полза за потребителите и дори може да ги заблуди, доколкото количеството е посочено като процент съгласно член 7, параграф 4 от Директива 79/112/ЕИО и в mg при етикетиране на хранителната стойност;

като има предвид, че при тези обстоятелства е необходимо да се предвидят още изключения от правилото за посочване на количествата на съставките;

като има предвид, че член 7, параграф 4 от Директива 79/112/ЕИО предвижда, че посоченото количество, отразено като процент, трябва да съответства на количеството на съставката или съставките по време на нейната/тяхната употреба; като има предвид, че този параграф независимо от това предвижда дерогации от този принцип;

като има предвид освен това, че съставът на някои храни значително се променя чрез готвене или други обработки, водещи до дехидратация на техните съставки;

като има предвид, че за тези продукти е необходима дерогация от метода за изчисляване на количеството съставки, установен в член 7, параграф 4 от Директива 79/112/ЕИО, за да се отрази по-добре същинският състав на храната и така да се избегне заблуждаването на потребителя;

като има предвид, че член 6, параграф 5, буква а) от Директива 79/112/ЕИО прилага същия принцип към поредността на съставките в списъка на съставките;

като има предвид обаче, че член 6 предвижда дерогация за някои храни или съставки; като има предвид, че за осигуряване на съответствие същите дерогации трябва да се предвидят за метода на изчисляване на количество;

като има предвид, че в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, уредени в член 3б от Договора, целите на предложеното действие да осигури ефективно изпълнение на принципа за количествено посочване на съставките не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, доколкото основните правила се съдържат в законодателството на Общността; като има предвид, че настоящата директива се свежда до минималните изисквания за постигане на тези цели и не надхвърля необходимото за постигане на тези цели;

⁽¹⁾ ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 21.

⁽³⁾ ОВ L 300, 23.11.1994 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ ОВ L 88, 5.4.1996 г., стр. 5.

⁽⁵⁾ ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр. 40.

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по храните,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Член 7, параграф 2, букви а) и б) от Директива 79/112/ЕИО не се прилага в случаите, когато изразът „с подсладител/и“ или „с захар/и и подсладител/и“ съпровождат наименованието, под което се продава храната, както е предвидено според Директива 94/54/ЕО.

2. Член 7, параграф 2, букви а) и б) от Директива 79/112/ЕИО не се прилага за данни, свързани с добавянето на витамини и минерали, в случаите, когато тези вещества подлежат на етикетирание на хранителната стойност.

Член 2

1. Чрез дерогация от принципа, установен в член 7, параграф 4 от Директива 79/112/ЕИО, разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член се прилагат към посочването на количествата на съставките.

2. За храни, които са загубили водно съдържание вследствие на топлинна или друга обработка, количеството съответства на количеството на използваната съставка или съставки, свързани с крайния продукт. Количеството се изразява в проценти.

Когато обаче количеството на съставка или общото количество на съставките, отразено на етикета, надвишава 100 %, процентът се замества от теплото на съставката/ите, използвана/и за производството на 100 g от крайния продукт.

3. Количеството на летливите съставки се посочва на базата на частта им спрямо теплото на крайния продукт.

Количеството съставки, използвани в концентрирана или дехидратирана форма и възстановяването им по време на производството, може да бъде посочвано на база на тяхната част от теплото, както е отчетена преди тяхното концентриране или дехидратиране.

В случай на концентрирани или дехидратирани храни, които са предназначени за употреба след добавяне на вода, количеството на съставките може да бъде посочено на база на тяхната част от теплото в разтворения продукт.

Член 3

Държавите-членки приемат, когато е необходимо, необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби най-късно до 31 август 1999 г., така че:

— да позволят търговията с продукти, които са съобразени с изискванията на настоящата директива най-късно до 1 септември 1999 г.,

— да забранят търговия с продукти, които не са съобразени с изискванията на настоящата директива най-късно до 14 февруари 2000 г. Въпреки това продукти, пуснати на пазара или етикетирани преди тази дата, които не са съобразени с настоящата директива, могат да бъдат продавани до изчерпване на количествата.

Държавите-членки незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 8 март 1999 година.

За Комисията

Martin BANGEMANN

Член на Комисията